

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 274/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 4 marca 2020 r. w sprawie VII K 750/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Rażącej niewspółmierności kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, co jest następstwem braku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy oraz opinii o skazanym z zakładu karnego – aktualnej pozytywnej postawy skazanego w czasie odbywania kary i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>związku przedmiotowego i czasowego pomiędzy czynami oraz sytuacji osobistej skazanego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Skarżący nie ma racji, ponieważ sąd rejonowy prawidłowo uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej, zestawił je z okolicznościami wpływającymi na jej wymiar, każdej z nich przydał odpowiednią wagę i w efekcie wymierzył karę, która nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową. Wyrok łączny jest instytucją racjonalizującą proces karania, ale nie można jej rozumieć, jako niosącą automatyczny nakaz polepszania sytuacji osoby skazanej (por. postanowienie SN z 22 września 2016 r., III KK 140/16, LEX nr 2142559, wyrok SA w Szczecinie z 10 grudnia 2018 r. w sprawie II</p>			

Aka 215/18, LEX 2668207).

Autor apelacji, jak wynika z treści środka odwoławczego zna doskonale dyrektywy szczególne wymiaru kary łącznej, jednakże zestawienie ich z okolicznościami skazań N. K., które objęto karą łączną, ma w jego wykonaniu charakter ewidentnie wybiórczy.

Apelujący słusznie wskazuje, iż czyny objęte wyrokami: Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 11 września 2019 r. w sprawie VII K 176/19 (pkt I) i Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 24 lutego 2014 r. w sprawie II K 870/13 wyczerpująco dyspozycję art. 209 § 1 kk łączy przedmiot zamachu, co powinno kierować wskaźnik kary łącznej ku absorpcji (aspiracji zbliżonej do absorpcji). Okoliczność tak nie umknęła sądowi rejonowemu, który biorąc ją pod uwagę ujął z sumy kar jednostkowych 4 miesiące, na czym skazany

odczuwalnie skorzystał. Jednak na tym związek między występami się kończy. Apelacja, choć mówi o uwzględnieniu bliskości przedmiotowej, pomija, że czyn objęty wyrokiem w sprawie II K 870/13 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. został popełniony w lipcu 2013 r., czyn objęty wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 11 września 2019 r. w sprawie VII K 176/19 "dopiero" w czerwcu 2018 r., a wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie VI K 309/19 w listopadzie 2017 r. Odstęp między pierwszym chronologicznie przestępstwem, a drugim wyniósł 4 lata i 4 miesiące, a pomiędzy pierwszym a trzecim niemalże 5 lat. W przypadku skazania za przestępstwa niealimentacji odstępowanie ten jest więc po prostu duży, zacierając praktycznie związek między czynami, mimo zbieżności kwalifikacyjnej. Jest to sytuacja odmienna od tej kiedy sprawca

popelnia wiele czynów w krótkich odstępach czasu, zostają one w różnych okresach wykryte i odrębnie osądzone. W tym przypadku indywidualny charakter czynów jest zatarty, powinny być ocenione w jednym postępowaniu, podsumowane jedną karą łączną. Łącząc kary wymierzone w takiej sytuacji należałoby zbliżyć się do absorpcji. Jednak taki stan faktyczny w przypadku N. K. nie występuje. Apelacja milczy też, że jakiegokolwiek związku podmiotowego, merytorycznego, kwalifikacyjnego pomiędzy skazaniem za czyn z art. 286 § 1 kk (sprawa VI K 309/19 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi a pozostałymi skazaniami z art. 209 § 1 kk próżno szukać, po prostu takowy nie istnieje.

Nie można się zgodzić z apelującym, który twierdzi, że sąd nie uwzględnił dostatecznie na korzyść skazanego

wymowy opinii z
jednostki
penitencjarnej,
która jest -
jego zdaniem -
pozytywna. Apelacja
rozmija się z
kluczowym
wnioskiem oceny
wystawionej
skazanemu, będącej
podsumowaniem
jego zachowania w
zakładzie karnym.
Chodzi o to,
że jak napisał
sporządzający
opinię, skazany
do popełnionych
przestępstw ujawnia
mało krytyczny
stosunek i nie
jest zainteresowany
udziałem w
odbywaniu kary w
systemie
indywidualnego
oddziaływania, jego
zachowanie ma
charakter
manipulacyjny w
sensie chęci
przedstawienia
siebie w korzystnym
świecie (k. 11v).
Pozostałe zapisy
w opinii (mowa
o prezentowaniu
regulaminowej
postawy wobec
funkcjonariuszy
Służby Więziennej,
czy odbyciu kursu
zawodowego)
świadczą jedynie o
dobrym
przystosowaniu się
skazanego do
egzystencji w
warunkach

więziennych, a nie jak tego, chce obrońca, że skazany zachowuje się wyjątkowo dobrze. Jego postawa jest daleka od oczekiwanej od osoby odbywającej karę pozbawienia wolności w kontekście jej celów z art. 67 § 1 kkw. Skoro skazany jest wobec swojej przestępczej przeszłości umiarkowanie krytyczny, to znaczy że wcześniej zapadłe wyroki, nie odniosły wobec niego wystarczającego efektu i obecnie wymaga on dalszych gruntownych działań resocjalizacyjnych w warunkach zakładu karnego i winny one trwać, jak najdłużej; w tym kontekście przypomnieć należy stosunkową "bogatą" przeszłość kryminalną skazanego, którego konto obciąża w sumie 6 skazań. Sprawca, który w trakcie odbycia kary zrozumiał swoje błędy, krytycznie ocenia popełnione przestępstwa, chce nad sobą pracować wybierając najbardziej efektywny system odbywania kary, nie

wymaga dłuższego oddziaływania resocjalizacyjnego, a ten który myśli inaczej i nie chce się resocjalizować, nie może liczyć na pobjazanie. Wbrew zapatrywaniu apelującego, opinia nie jest dla skazanego pozytywna i nie może w związku z tym przynosić pozytywnego skutku w postaci złagodzenia kary łącznej do granicy absorpcji. Trzeba przypomnieć, iż zgodnie z art 85a kk wymierzając karę łączną, sąd powinien brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jak już wspomniano niepoprawność skazanego przemawiała za surowszym ukształtowaniem kary łącznej, a to z uwagi na zapewnienie społeczeństwu wolności od wielokrotnego przestępcy (ryzyko powrotu na

<p>przestępczą ścieżkę takiej osoby jest wyższe, niż osoby mniej razy karanej), jak i z racji konieczności dłuższego oddziaływania na "trudnego" skazanego, niepodatnego na dotychczasowe oddziaływania resocjalizacyjne. Wymiar kary łącznej ukształtowanej przez sąd rejonowy zapewniał również realizację potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności do 1 roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Kara łączna wymierzona skazanemu nie nosi cech rażącej surowości, apelacja nie przekonała, aby ją obniżyć.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2. 3.</p>	<p>Na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądzono na rzecz adwokata E. M. wynagrodzenie w wysokości 120 złotych,</p>	

	<p>powiększone o VAT z tytułu pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od kosztów postępowania odwoławczego, bo odbywa karę, nie posiada dochodów, ani majątku, a ma zadłużenie alimentacyjne więc wyłożenie wydatków było by dla niego zbyt uciążliwe, a jednocześnie nie dałoby się ich wyegzekwować w drodze egzekucji.</p>	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca skazanego N. K.	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	kara łączna

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana